สารจากผู้จัดการ ฉบับที่ 19/2556

สหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรี จำกัด

อุบัติเหตุ

เมื่อไม่นานมานี้ผมได้รับอุบัติเหตุจากการขี่รถจักรยานยนต์ไปชนเข้ากับรถจักรยานยนต์อีกคันหนึ่งที่เลี้ยวตัดหน้ามาอย่างกระทันหัน ดีที่ไม่ได้ขี่มาเร็วจึงไม่ได้รับบาดเจ็บกันมากนัก ต่างฝ่ายจึงต่างไม่ติดใจเอาความกันและพร้อมใจกันแยกย้ายกันไป

มาทบทวนดูแล้วเหตุที่เกิด เป็นเพราะความประมาท ขาดความระมัดระวังด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย ฝ่ายเขาก็บอกว่า เขาคิดว่าเราจะเลี้ยวเข้าถนนซอยเขาจึงเลี้ยวรถมา ฝ่ายเราก็เห็นว่าเขาไม่ได้เปิดไฟเลี้ยว และเราก็ไม่ได้เปิดไฟเลี้ยวหรือแสดงอาการว่าจะเลี้ยว เขาก็คงไม่เลี้ยวมาในระยะที่มันกระชั้นชิดขนาดนั้น

ถ้าหากเราทั้งสอง ระมัดระวังมากกว่านี้ ก็คงไม่เกิดเหตุ

องค์การอนามัยโลกให้ข้อมูลว่าประเทศไทยติดอันดับ 6 ของโลกในเรื่องการตายที่เกิดจากอุบัติเหตุบนท้องถนน อุบัติเหตุหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นทุกวัน ส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทขาดสติ คนขับขี่รถหลายคนแม้เห็นว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่ปกติอยู่ข้างหน้าแท้ๆ เช่น มีรถจอดอยู่ มีรถกำลังจะเข้ากำลังจะออก มีคนพลุกพล่าน มีรถวิ่งสวนไปมา มีถนนคับแคบ ฯลฯ และก็ไม่ได้มีธุระอะไรเร่งด่วน แทนที่จะชะลอความเร็ว ไม่ทำ คิดเพียงแต่ว่าตัวเองมาตามทางที่ถูกต้อง มีสิทธิ์ที่จะไป จึงใช้วิธีบีบแตรหรือเปิดไฟตากระพริบไล่ และพยายามที่จะเดินหน้าต่อไป อุบัติเหตุแบบนี้ถึงตายมีให้เห็นอยู่เป็นประจำ บ่อยครั้งที่ไม่ได้ตายเพียงคนเดียวแต่พาคนอื่นตายไปด้วย

มาเปรียบเทียบการใช้รถใช้ถนนกับการใช้จ่ายเงินของคนบางคน ดูจะเหมือนกัน บางคนใช้เงินโดยขาดการวางแผน ขาดความรอบครอบ ขาดความระมัดระวังเท่าที่ควร คิดแต่เพียงว่ามีทางที่จะเอาเงินมาใช้ได้ก่อน เดี๋ยวก็จะได้ตรงโน้น ตรงนั้น มาชดเชยเพิ่มเติม ลืมนึกไปว่า หากมีเหตุจำเป็นอื่นที่เป็นความจำเป็นมากจริง ๆ และส่วนที่คาดหวังไว้ว่าจะได้มาเพิ่มเติมแล้วมันไม่ได้มาหรือได้มาไม่เท่าที่หวัง แล้วจะทำอย่างไร การที่เราใช้เงินเหมือนคนมีเงินทั้งที่ไม่ใช่เงินที่เรามีอยู่จริง ก็คงเหมือนกับการที่เราไม่ถอนคันเร่ง ไม่แตะเบรก เมื่อหนทางข้างหน้าสุ่มเสี่ยงหรือมีปัจจัยที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุ หากลุยไปข้างหน้าแล้วไม่มีเหตุกะทันหันเกิดขึ้น ก็รอดไป แต่หากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้นมาในขณะที่คันเร่งมิดอยู่ เราจะแก้ปัญหาทันหรือ

พระพุทธเจ้าทรงสอนในเรื่องของความประมาทไว้ว่าความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย และเรื่องอื่นๆ อีกมากมายที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตที่เหมาะสม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพร่ำสอนพสกนิกรของพระองค์ไว้เสมอในเรื่องของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เราส่วนใหญ่ประกาศตนเป็นพุทธมามกะ และทุกคนล้วนแต่รักพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว น่าจะน้อมนำคำสอนเหล่านั้นมาปฏิบัติเพื่อความเป็นมงคลกับตนเองและครอบครัว ผมมิได้บังอาจสั่งสอนสมาชิกสหกรณ์ทุกคน เพราะเชื่อว่าสมาชิกส่วนใหญ่รู้และมีเหตุผลความจำเป็นที่ต่างกันซึ่งคงจะตัดสินใจในสิ่งที่เหมาะสมแล้ว แต่อยากฝากถึงน้องๆ ที่เสถียรภาพทางการเงินยังไม่มั่นคงนัก ผมไม่อยากเห็นภาพของผู้ค้ำประกันมาต่อว่ากรรมการและเจ้าหน้าที่ว่าคนกู้ยังลอยหน้าอยู่ทำไมต้องมาหักคนค้ำ ไม่อยากเห็นภาพที่น้องๆ บางคนเข้ามาหารือว่าหาทางช่วยหนูด้วย เขาจะฟ้องแล้ว เขาจะยึดแล้ว เพราะเงินของสหกรณ์เป็นของสมาชิกทุกคน ไม่ใช่เงินของประธาน ไม่ใช่เงินของกรรมการ หรือผู้จัดการ และผู้จัดการก็มีหน้าที่เพียงแค่นำเสนอคณะกรรมการพิจารณาเฉพาะในกรณีที่มีช่องทางของระเบียบที่มีอยู่เท่านั้น หากระเบียบไม่ได้เปิดช่องไว้ แม้จะเข้าใจและเห็นใจเพียงใด ก็ไม่สามารถทำอะไรได้จริงๆ ครับ

นายสุธี ตั้งมั่น

ผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจันทบุรี จำกัด